

BLOEIENDE ELZEN

Nog vóór ik stond in blad,
 Hebt Gij mij liefgehad.
 Alzijds mijn stuggen bos
 Zaaft Gij den rossen tros
 Die stuifde, ijl en geel
 Met wolkend meel.

Als 'k straks den stijven kraag
 Van ruwe blaadren draag,
 En mijn eenzelvigheid
 Veracht wordt en benijd,
 Schrompelt mijn bloei ineen,
 Maar, God, tot U alleen,
 Hef 'k, zwart, in lichte lucht
 Mijn bittere vrucht.

Willem de Mérode

Indrukken

HOOFDREDACTEUR

Veelzeggende opschriften

We hebben onlangs in ons Blad gewezen op de juistheid van de oud-Germaansche spreuk: „An Gottes Segen ist alles gelegen.“ Daarna heeft een ander de groote betekenis uiteengezet van den „zegen des Heeren.“

Te meer trof mij daardoor het opschrift, dat ik hier in Adelboden heden las op een chalet: „Die Segenshände breite, Herr, über unser Haus; und leite und begleite Duselbst uns ein und aus. Wir wissen an dem Segen aus deiner lieben Hand, ist's ganz allein gelegen in allem Amt und Stand.“

Een paar jaar geleden, toen mijn vrouw en ik in Noorwegen waren, viel het ons op, hoe op houten buitenhuizen pakkende, toepasselijke woorden waren aangebracht, die tot de voorbijgangers spraken. Hier in Zwitserland is dit nog veel meer het geval. Er wordt in ons land wel geijverd voor plakkaat-Evangelisatie, maar het aanbrengen van mooie Bijbelwoorden op de huizen is een ongezochte prediking, die zeker beter spreekt tot de menschen dan opzettelijk aangebrachte teksten op muren of annonceborden. Ze spreken mijns inziens zelfs nog beter dan Evangelische lichtreclame. Want alle voorbijgangers der chalets blijven staan, en lezen de opschriften, of trachten ze te ontcijferen en te vertalen. Valt daarvan in ons land niet wat te leeren? We hebben wel onze huizen en schepen met woorden als „Eben-Häuser,“ maar zelden zag ik duidelijke Bijbelteksten zooals hier. Ik noem er enkele:

Jesus Christus ist gestern
 und heute derselbe und in
 Ewigkeit.

Habe deine Lust an dem
 Herrn, dann wird Er dir ge-
 ben, was dein Herz wünscht.

Gott allein die Ehre!

306

Herr dein Wort ist meinem Munde süßter denn Honig.

Der Herr wird's versehn.

Ist Gott für uns, wer mag
 wider uns sein?

En zoo zou ik er meer kunnen noemen. Die tekst van den honing staat op een huisje met bijenkorven!

Voorts zijn er de bekende woorden: „Laat Uw oogen dag en nacht open zijn over dit huis!“ en: „Zoo de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan.“

En dan aardige spreuken en versjes, die veel zeggen.

Ik noem er twee.

Ten eerste:

Es gehen zwei Gäste ein und aus
 So lange du wohnst in diesem Haus.
 Sie sind geheiszen Lieb und Leid,
 Du solltest sie wohl empfangen beid'.

Lief en Leed — twee gasten, die allebei hun intrek komen nemen in ons huis, en die we beide goed moeten ontvangen!

Ten tweede:

Nicht hoher Pracht und Glanz der Zeit,
 Doch reiner Sinn und Einfachheit,
 Und Lieb und Treu und Redlichkeit —
 Die wallen hier zu aller Zeit.

Zoo'n opschrift als dit laatste geeft aan het huis een groote verantwoordelijkheid. Maar het pension van den oud-onderwijzer Vater Hari mag deze spreuk gerust dragen: gedurende 65 jaar bood het goede verzorging aan de vele gasten, die er kwamen. Liefde, trouw en redelijkheid worden er ook nu nog gevonden, naast reinheid en soberheid. Vater Hari, bijna driekwart eeuw oud, die dit pension van zijn vader overnam en er nu weer een zoon in heeft, is de eenvoud zelf. Vriendelijk en gastvrij begroet en ontvangt hij zijn gasten. Hij wenscht hun een aangenaam verblijf toe, maar vergeet niet het hoogste. In het prospectus merkt hij op: „De gasten zijn volkomen vrij, maar ter wille van hun zaligheid wordt hun dringend aangeraden, den korten huisgodsdienst — 's avonds om half acht — Bij te wonen.“ Namen van een huis, opschriften, typeeren soms den bewoner; geven vaak een stuk levensgeschiedenis. Maar ze hebben toch het mééste beteekenis, als ze iets zeggen tot den voorbijganger, tot allen.

Chalet in Adelboden